

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto III.

Tržič, dne 22. julija 1954

St. 14

Naš praznik

Z rdečimi črkami je zapisan v našem koledarju. Z rdečimi črkami je zapisan v naših sreih.

Ce bi nam dvaindvajseti julij pomenil samo dan odmora v delu, ugodno priliko za razvedrilo, ali nam vzbudil le nejasne spomine, potem bi to bil že znak, da so dinamične sile našega naroda v usihanju.

Toda naš praznik ni le rahel spomin na pretekle slavne dni. Vsako leto nas spet in spet družijo vse v enotni emociji, v istem navdušenju in enakem ponosu.

To neprekinjeno živo morje svežih, neusahljivih skupnih nagibov in plamenečih spominov nas dviga v zanos, ki vlada nad življenjem in nad smrtjo.

Ce bi tujec vprašal: »V čem je smisel vaše domovine?«, bi mu enostavno odgovorili: »Pridite na naše praznike!«

Za nas je dvaindvajseti julij simbol prekretnice iz suženjstva v svobodo. Budi nam spomin na tista strašna in obenem bleščača leta, kar je počila prva partizanska puška proti okupatorju in njegovim pomagačem — izdajalcem. To je simbol odpora nikdar uklonjenega in zlomljenega naroda, to je logična posledica tistega odločnega »Ne«, ki so ga narodi Jugoslavije 27. marca 1941 izrekli proti sramotnemu in ponižujočemu pristopu izdajalske vlade k trojnemu paktu. To je spomin na prvi uporniški strel, ki je vsemu svetu oznanil, da je tudi pri nas pričela nepomirljiva borba proti suženjstvu.

Potem 29. november, spomin na zgraditev temelja nove Jugoslavije, Jugoslavije svobodnih enakopravnih narodov v Jajcu 1943. leta, sredi same vojne, v jeku same borbe, dan neolčljive jugoslovanske državniške zavesti naših narodov.

Končno 1. maj, dan delovnega človeštva, vesplošni praznik delavcev vsega sveta, praznik našega neodcepljivega pripadništva svetovnemu proletariatu in socializmu.

To so naši prazniki.

Zgodovina Jugoslavije je polna opisov slavnih uporov in zmag, borb in porazov naših narodov. V večni, neprestani borbi za svobodo so na naših cvetnih poljanah padali skozi stoletja naši najboljši: proti Obrom, Bavarcem, Frankom, Bizantcem, Bolgarom, Madžarom, Turkom, Benečanom, Nemcem... od Koroške in Posavja, Dalmacije in Črne gore, Sumadije, Bačke in Srema, Kolikor je imen naših sosedov, toliko je bilo tudi vstaj in borb proti

njim, saj leži Slovenija vistem delu Evrope, kjer so se že od nekdanj križale poti od severa na jug in od vzhoda na zahod. In potem strašna, neenaka dolgotrajna borba proti tuji in lastni fevdalni gospodi. Upori povsod, koder je tlačan točil krvav znoj in trpel nečloveške muke. Čeprav je bil vsak upor kruto zatrt, so vendar vstajali iz tlačnega ljudstva novi voditelji, novi borci, novi maščevalci...

22. julij je poslednji v dolgem nizu uporov, onih žarišč, ki so vodila k svobodi.

Kateri narod bi bil onim strelom, ki so tedaj padali, tako odgovoril, kot jugoslovanski? S čim sličnim bi mogli primerjati nenadni razmah borbe nepojmljive žrtve in zmage!

Kakor požar je upor zajel ves prostor od Triglava in Karavank v hrvatske ravnine, globoko v Bosno, Črno goro in Srbijo. Kot jasni bliski je vsa srca prešinilo spoznanje, da je napočil čas, da moramo, moramo čeprav golih rok, v boj proti sovražniku vsi: možje, žene, da, celo otroci.

Take strnjivosti, takega edinstva nikdar prej nismo doživeli.

V vojnem peklju, ki je potem nastal, za nas ni bilo porazov, niti ne zmag sovražniku. Vsaka izgubljena bitka je rodila neštete nove borce, a vsaka dobljena je večala osvobodeno ozemlje vse delj in vse v šir, dokler ni bila svobodna vsa Slovenija, Istra, naše Primorje in Trst.

Vse to je bil en sam edinstven pohod revolucije, ki je valovila in plamtela na poti h končni zmagi.

Jutro, ki je vse zlato vstalo po končnih borbah in požarnih, je obsijalo same nove mlade ljudi, novo mlado državno skupnost. Stara družba je s svojimi krivicami in voditelji vred splahnela. Nikjer več ni bilo ne okupatorja, ne domačega izkoriščevalca.

Čast za zmago pripada vsemu ljudstvu in našim voditeljem, tistim ljudem, ki so znali razgibati v naših sreih najplemenitejša čustva, ki so se lahko naslonila na ves narod in jim je ves narod prav tako zaupal svojo usodo.

Ta borba je bila plod vseh vstaj skozi stoletja. To je vrhunec vseh naših zmag, to je uvod v novo stran naše zgodovine, ki jo pišejo svobodni samozavestni sinovi svobodne domovine.

Našim borcem za svobodo, ustvarjalnim delovnim kolektivom in vsemu delovnemu ljudstvu Tržiške občine in okolice

čestita

k narodnemu vseljudskemu prazniku 22. juliju — Dnevno vstaje.

Uredništvo

»Tržiškega vestnika«

Negus Haile Selassie v Jugoslaviji

Te dni bo na povabilo predsednika republike obiskal našo domovino etiopski cesar Haile Selassie. S tem obiskom bodo potrjeni odlični prijateljski odnosi med obema deželama. Ob tej priliki ne bo odveč, če se naši bralci seznanijo z nekaterimi osnovnimi podatki o Etiopiji — deželi, na katero nas vežejo dolgoletne simpatije. Obe deželi — Etiopija in Jugoslavija — sta v preteklem dvajsetletju doživeli agresijo z iste strani. Zanimivo je, da so se tako na etiopski kot na jugoslovanski strani najbolj prizadevali za navezavo formalnih stikov prav ljudje, ki so se spoznali v italijanskih zaporih.

Etiopija ima površino, ki je skoraj štirikrat večja od Jugoslavije, prebivalstva pa menda ne presega 15 milijonov. Sestavljajo je iz pripadnikov različnih narodov: Galov in Dana-Kilov, Abesincev, sudanskih črncev, Somalijcev, ogadencev, Arabcev. Uradni jezik je amharski jezik, ki ga govorijo tudi v glavnem mestu Addis Abebi, ki ima danes približno 300.000 prebivalcev.

Etiopija je cesarstvo. Haile Selassie nosi naziv »Negus Negesti«, kar pomeni »cesar nad cesarji«. Včasih je bil cesar absoluten vladar; pripisoval se mu je božanski izvor, opravljal je najvišjo juridično, vojaško in upravno oblast in ni bil odgovoren pred nikomer. V posameznih pokrajinah so že bolj neomejeno vladali poglavarji »rasi«, cesarjevi vazali, ki so se mu pogosto upirali, se odcepljali in povzročali notranje vojne. Vzdrževali so lastno vojsko, pobirali davke, sodili itd. Običajno so bili ogromni veleposestniki in lastniki brezštevilih čred.

Danes je njihova vloga docej spremenjena. Prav današnje-

mu etiopskemu vladarju gre zahvala za to, da je dokončno zlomil samovoljo pokrajinskih oblastnikov in njihovo funkcijo zmanjšal na pravo mero. Še vedno se imenujejo »rasi«, vendar pa opravljajo le dolžnost guvernerjev v posameznih pokrajinah. Današnja Etiopija ima parlament, ki je sestavljen iz dveh zbornic. Zgornjo zbornico imenuje cesar sam, spodnjo pa pokrajinske vlade. Obstoji tudi »kronski svet«, ki ga določa cesar. Ta vlada ima resore in ministre, ki so večinoma študirali v Evropi in imajo dokaj moderne nazore.

Ceprav je Etiopija šele nedavno vstopila v mednarodno življenje in se relativno hitro in uspešno dviga in modernizira, vendarle šteje med najstarejše države na svetu. Ima zelo veliko, burno in zapleteno zgodovino. Kot pravi legenda, izvira sedanja vladajoča dinastija iz zakona med etiopsko kraljico iz Sabe in Salamonom, modrim kraljem Izraela. V sedmem stoletju pred našim štetjem so Etiopijci vladali nad vso dolino Nila in vsem Egiptom, še dolgo po tem pa so v svojih rokah obdržali južni Sudan, današnjo Etiopijo in Somalijo, pa tudi južne predele Arabije. Etiopijci so ponosni na to da so bili skoraj 15 stoletij edina neodvisna država v Afriki.

V 19. stoletju je bila zgodovina Etiopije polna hudih notranjih bojev za oblast med pokrajinskimi poglavarji hkrati pa že tudi prvih poizkusov združitve celotne države v boju proti takrat nevarnemu angleškemu in italijanskemu kolonialnemu prodiranju.

Po italijanski osvojitvi Eritrije je 1887. leta prišlo do prve etiopsko-italijanske vojne. Za vlade negusa Menelika II. so v drugi italijansko-etopijski vojni Italijani doživeli 1896. leta zna-

ni poraz pri Adui, za katerega sami pravijo, da predstavlja najsrametnejšo stran v italijanski vojaški zgodovini, čeprav le-tej ne primanjkuje porazov. Menelik II. je Italijane prisilil, da so podpisali mirovno pogodbo, in osredotočil vse sile na napredek in gospodarsko konsolidacijo dežele. Na prostoru, kjer prej ni bilo ničesar je postavil glavno mesto Addis Abedo. V času njegovega vladanja so v Etiopiji uvedli telefon in zgradili prvo železniško progo.

Po njegovi smrti je cesarica Zeuditu, ki se ni zanimala za državne posle, leta 1917. postavila za regenta nekega pokrajinskega poglavarja, ki se je imenoval Ras Tafari Makonnen. To je bil današnji negus Haile Selassie.

Ze od samega začetka je bilo videti, da bo odločno nadaljeval tam, kjer je Menelika II. ustavila bolezen. Eden njegovih prvih ukrepov je bil senzacionalen. Ker je bil zasledil, da se ministri bavijo s korupcijo, je uklinil vsa ministrstva — razen vojnega. Da se »rasi« ne bi preveč okrepili, je pokrajine razdelil na manjše enote in upravo v njih dodelil ljudem, ki jim je zaupal. Zaposlil je tuje strokovnjake, podprl zdravstvo in prosveto in potoval v Evropo, da bi se spoznal s svetom. Po smrti cesarice Zeuditu je bil leta 1930. leta kronan za »cesarja nad cesarji«.

V naslednjih petih letih, ki so preostala do nove tretje italijanske agresije, je Haile Selassie uresničil pomembne spremembe: moderniziral je stari zakonik, ustanovil prvi etiopski parlament in odlično nastopil proti tisočletnemu zlu — suženstvu. Za trgovanje s sužnji določil smrtno kazn in uredil ukrepe, ki so onemogočili sužnjeposestništvo. Ustanovil je šole in pričel pošiljati mlade Etiopijce študirat v inozemstvo. Zrasel je sloj domače inteligence, ki ga je Haile Selassie rad uvajal v državno upravo. Država je inabavila prve avtomobile in letala, uvedla elektriko in modernizirala vojsko.

Ta splošni polet je prekinil Mussolinijev napad. Takratna

Etiopija je bila sicer članica Društva narodov, vendar je pred fašistično surovostjo ostala osamljena. Haile Selassie je drzno in ponovno odbil brutalne pozive h kapitulaciji in svoje ljudstvo povedel v vojno, ki se je končala tragično, a ne srमतno za Etiopijo. Ljudstvo se samo ni moglo ubraniti velike premoči z ogromno moderno oborožitvijo, močnim letalstvom, ki je Etiopijce napadalo celo s strupenimi plini. Cesar je ostal v deželi do konca vojne, nakar se je umaknil v tujino. Po petih letih italijanske okupacije so končno vdrle v Etiopijo britanske čete; vrnil se je Haile Selassie in obnovil državno življenje. Ob koncu druge svetovne vojne so britanske čete zapustile Etiopijo, kateri je bila priključena sosednja bivša italijanska kolonija Eritreja.

V povojnih letih se razvoj ni ustavil. Avtomobil vse bolj zamenjuje mežo, avtobus karavano velblodov. Danes je v Etiopiji okoli 4000 avtomobilov, 86 lokomotiv, radijska oddajna postaja, letalska družba s štirimi mednarodnimi in dvema notranjima linijama, 50 bolnic in 150 poliklinik. V deželi, kjer so leta 1922 (po zaslugi današnjega neguša) postavili prvo osnovno šolo, je danes 550 osemletk, 34 gimnazij in univerza s pravno in filozofsko fakulteto.

Vodijo se obširna raziskovanja naravnih bogastev, ki bodo omogočila, da bodo jutri lahko izkoriščali najdišča železa, volframa, bakra, cinka, svinca, kositra, živega srebra, mangana in urana, medtem ko danes kopljejo samo zlato, platino in sol.

Etiopija je seveda še zelo zaostala dežela, vendar napreduje s hitrimi koraki. Da je temu tako, je v veliki meri zasluga negusa Haile Selassie, ki že 37 let uspešno vodi deželo. Čeprav nosi tradicionalni naslov »cesar nad cesarji«, mu moramo priznati, da je mnogo storil za svojo deželo, tako da je s polno pravico članica Združenih narodov in uživa spoštovanje, podporo in prijateljstvo mnogih držav, pa tudi naše dežele in našega ljudstva.

vor 83% lani 76%; Križe 82,3% lani 76%; Leše 70% lani 86%; Sv. Ana 69,5% lani 84%; Tržič 83% lani 77%; Dolina 82% lani 66%; Lom 91,1% lani 73%.

Učni uspeh na gimnaziji je 64,6% lani pa je bil 63%. Upoštevati pa je treba, da ima še precej učencev na gimnaziji popravni izpit in da bo marsikdo ta izpit uspešno napravil in da se bo uspeh na ta način še dvignil. Lep uspeh ima vajeniška šola 93,2%. Na glasbeni šoli, ki je na prostovoljni bazi, so izdelali vsi učenci. Uspehi učencev se v prvi vrsti odvisni od vestnosti, prizadevnosti in kvalifikacije učiteljstva in profesorja, deloma tudi od materialne oskrbe šol. Kar vpliva tudi na uspehe je važna poleg učiteljevega dela predvsem še vzgoja in zanimanje staršev za otroka in šolo. V svojem nadaljnjem poročilu je tov. Kavvar omenil še splošne naloge, ki naj jih ima šolstvo, zlasti pa je povdaril važnost bodočih šolskih odborov, ki se bodo s prihodnjim šol. letom ustanovili pri vsaki šoli, kjer bodo starši, imeli resnično možnost vplivati na delo šole. Šole bodo na ta način prišle pod družbeno upravljanje. Z ozirom na poročilo tov. Kavvarja in pa na diskusijo je LOMO Tržič sprejel nekaj sklepov, glede šolstva, med drugim zlasti naslednje: Enooddelčna šola v Dolini se s prihodnjim šol. letom razširi v dvooddelčno, vsem prosvetnim delavcem, ki so v minulem šol. letu opravljali težja dela, predvsem pa onim, ki so redno opravljali naloge, se izplača primerna nagrada iz proračunskih sredstev, Glasbeni šoli v Tržiču naj se nakažejo še nadaljnji prostori v Cankarjevem domu,* tajništvo sveta za gospodarstvo pri LOMO Tržič naj apelira na industrijsko podjetje in obrtne delavnice, da bodo zaposlili čimveč vajencev.

V nadaljevanju se je LOMO Tržič sprejel še nekaj važnih sklepov, kot n. pr. Na predlog gospodarskega sveta je bil sprejet odlok o finančni inšpekciji in o ustanovitvi tržne inšpekcije. Mesti obeh inšpektorjev naj se razpišeta. Dalje je bil potrjen odlok oziroma prečiščeno besedilo odloka o mestnih taksah in prometnem davku, ki bo objavljen v Ur. l. LRS. Od odbornikov je bil nadalje potrjen pravilnik gostišč. Nista pa bila potrjena odloka o upravljanju gostinskih storitev izven poslovnih prostorov in odlok o oddajanju sob potnikom in turistom. Sklep se je bil, da se eventuelne prazne sobe zasedejo po stalnih stanovalcih.

Dalje je bilo sklenjeno, da se gostilne »Dobrča« na Brezjah, pri »Riharju« v Zvirčah, »Pri Jurčku« v Kovorju, »Pri Zrimšku« v Lomu, »Pri Bajdi« v Seničnem in »Pri Babču« v Žiganji vasi dajo lastnikom kot zasebna gostišča. O zakupni gostilni na Brdu pa bo še razpravljal gospodarski svet. Dalje so bili imenovani v komisijo za ocenjevanje in pregled tarifnih pravilnikov obrtnih delavnic ali manjših gospodarskih organizacij naslednji: Stibelj Gašper kot predsednik, Herak Marjan in Bodlaj Stane. Imenovana je bila tudi komisija za potrjevanje pravil podjetij, ki se sestoji iz naslednjih članov: Markelj Franc, kot predsed-

nik, člani pa so Stibelj Gašper, Jurjevič Jože, Japelj Vanjko in Kenda Vladimir. Potrjena so bila preimenovanja sledečih zavodov:

Uprava vodovoda, sedaj: Javni vodovod Tržič.

Uprava zmljišč in gozdov: Uprava javnih zemljišč Tržič.

Uprava komunalnih obratov: Komunalni obrati Tržič.

Dalje so bile od LOMO Tržič potrjene zaključne bilance KZ Sv. Ana, KZ Kovor, KZ Križe, KZ Sv. Katarina, gostilne pri »Lobjku« in pri »Žumru«. Vsem navedenim se bodo izdale tozadevne odločbe.

Nato je LOMO Tržič imenoval še upravni odbor Narodne banke v Tržiču. Ta upravni odbor tvorijo: Kravcar Karel kot predsednik, Markelj Franc, Rezman Janko, Lončar Janko, Jonitez Ignac, Japelj Vanjko in Sparovec Jože. Dalje je bil sklep seje, da se na krajevno običajen način objavi odredba glede zatiranja koloradskega hrošča. Dalje se je zadržalo mesarsko podjetje v Tržiču naj izvede organizacijo in prodajo rib v eni izmed mesnic v Tržiču. Končno je LOMO imnoval še časnega direktorja Lesno industrijskega podjetja v Tržiču tov. Tršina Ignaca in pa po razrešitvi tov. Kavcarja imenoval za upravnika Reševalne postaje v Tržiču tov. Lavičko Zdenka.

LOMO Tržič je tudi sklenil, da naj se vsi odborniki enkrat udeleže udarniškega dela pri gradnji spomenika pod Ljubeljem. Na dan 5. avgusta na občinski praznik pa bo seja LOMO v gostišču pod Ljubeljem, in pa odkritje spomenika žrtvam fašizma pod Ljubeljem.

Odobritev kreditov

Kakor je bilo objavljeno v dnevnih časopisih, dajejo podružnice Narodne banke dolgoročna posojila za zidavo oziroma dograditev stanovanjskih hiš delavcem in uslužbenecem. Kredit znaša lahko največ din 800.000.—, obrestna mera je 1% in ga je treba vrniti najkasneje v 30 letih. Višina kredita in rok sta odvisna od kreditne sposobnosti, velikosti in kvalitete objekta.

Krediti za dograditev se bodo odobraval tistim interesantom, ki imajo toliko lastnih sredstev, da bodo z njimi in s kreditom res popolnoma dokončali zidavo hiše, ki ne sme biti več kot dvostanovanjska.

Ravno tako bo Narodna banka odobraval kredite za nujna popravila tistih stanovanj hiš, ki ne spadajo v stanovanjsko skupnost, pod pogojem, da tudi lastnik sam stanuje v hiši, za katere popravilo bo najel kredit. Te kredite bo Narodna banka dajala do višine največ din 100.000.—, obresti so 2% letno, rok vračila posojila je največ 7 let.

Zato je potrebno, da vsi interesi na območju LOMO Tržič prijavijo podružnici Narodne banke v Tržiču višino potrebnih sredstev za dograditev oz popravilo svojih stanovanjskih hiš.

Vse podrobnosti in pojasnila, kakor tudi obrazci za gornja posojila se dobe v podružnici Narodne banke Tržič.

Z 19. redne seje LOMO

Dne 6. julija t. l. se je vršila XIX. redna seja LOMO Tržič. Na seji je podal svoje poročilo predsednik Sveta za prosveto in kulturo pri LOMO Tržič tov. Kavvar Janez o stanju šolstva v občini, dalje je bilo na dnevnem redu sklepanje o osnutku odloka o ustanovitvi finančne in tržne inšpekcije pri LOMO Tržič, sklepanje o osnutku odloka o občinskih taksah in prometnem davku ter razprava o gospodarskih organizacijah.

V svojem poročilu je tov. Kavvar, predsednik SPK pri LOMO Tržič podal izčrpno poročilo o stanju šolstva ob zaključku šol. leta. Na območju občine Tržič je ena nižja gimnazija, 7 osnovnih šol, 1 pomožna šola, 1 vajeniška šola in 1 glasbena šola. Dalje obstajata še Dijaški dom in Vrtec. V gimnaziji je poučevalo 12 profesorjev in predmetnih učiteljev 410 učencev, kateri so bili porazdeljeni v 12 oddelkih. Na osnovni šoli v Tržiču

je bilo 40 učiteljev, 9 oddelkov in 378 učencev, pomožna šola v Tržiču ima 1 učitelja in 14 učencev; v Križah 6 učiteljev, 215 učencev v 6 oddelkih, v Kovorju 2 učitelja 72 učencev, v Lešah 2 učitelja za 70 učencev, Sv. Ana 2 učitelja za 69 učencev, Lom 2 učitelja za 45 učencev in v Dolini 1 učitelj za 40 učencev. Vajeniška šola ima 3 razrede v 7 oddelkih, kjer je poučevalo 16 honorarnih nastavljenih učiteljev in mojstrov, vajencev pa je bilo vpisanih 133. Glasbeno šolo pa je obiskovalo 114 učencev. V tržiški občini je torej 1560 učencev, katere poučuje 68 profesorjev in učiteljev — 24 od teh je honorarnih in so zaposleni še drugod. Vseh oddelkov (razredov) pa je bilo 53. Vsi učenci so na koncu šol. leta prejeli spričevala, odnosno izkaze. Iz njih je razvidno, da se učni uspehi na splošnem dvignili od lanskega leta. Učni uspehi na šolah so bili naslednji: Ko-

Ljubeljske dirke pred durmi

Le malo dni nas loči od največjega športnega dogodka Trziča, kajti mogočni Ljubelj zopet oživilja. Ljubelj, ki je ponos vsakega Trzičana, je znan tudi širom po naši zemlji in v mnogih primerih se Trzič in Ljubelj poznata v svetu po tradicionalnih motornih dirkah.

Sedaj nas loči le nekaj dni od te velike vsakoletne ljubeljske prireditve.

Speč bo zaživel Trzič v vrvežu ljudi iz vseh naših republik, pomešanih z inozemci skoro vseh sosednjih nam evropskih držav. Na cestah in v garažah bodo videti novi tipi motorjev itd. Skratka senzacija, ki je dana le redkim mestom v FLRJ. Trzič, kljub ogromnemu delu v vezi s pripravami s ponosom pričakuje goste, kajti svoje obveze smo po najboljši moči izpolnili. Pripravljeni smo na ta veliki mednarodni dogodek, ki ga Trzič pozna od leta 1926, ko so bile prve dirke na Ljubelju.

Res je, da smo pred vojno bili Trzičani le gledalci in smo pri vsej zadevi držali roke križem, dočim po vojni nastopamo kot glavni organizatorji in gostitelji velike ljubeljske prireditve.

Priprave za tekme so v polnem razmahu. Trziški prebivalci se tudi letos zavedajo tega velikega poslanstva in vloge, ki jo igrajo pri tej prireditvi.

Skoro vsi delovni kolektivi so z razumevanjem priskočili prireditelju na pomoč z gmotnimi podporami, razen par izjem, katerim bi lahko zamerili, ker se ne zavedajo velikega pomena prireditve za lokalni promet in za njih same.

Tudi prebivalcem Trziča gre v teh pripravah velika zahvala. Kajti delovni človek, ki je v trziškem kotičku že itak dosti stisnjen, je prireditelju nudil na razpolago prenočišča, ki jih je ob tej priliki za težke trziške stanovanjske razmere kar dovolj.

Primeri zavednosti trziškega delovnega človeka so tako veliki, da jim ni enakih, in jih je potrebno omeniti. Družina, stinjena v mali kuhinji in sobici, je samo ob vprašanju, ako lahko koga prenoči ob ljubeljskih dirkah sklene, da bo mož šel v podstrešno izbo, žena pa v kuhinjo na divan. »Za ljubeljsko prireditev imate na razpolago najino sobo. To je prenočišče za dva tekmovalca.«

Takih in sličnih primerov, ko ljudje sami ponudijo, je nešteto.

Kljub temu so nerazumevanja. Tam, kjer prostor je in o pomanjkanju ni govora, pri »boljših trziških ljudeh« je za tako reč težko najti razumevanje. Rajši pade na tak račun kaka pikra, češ kaj pa prirejajo dirke, če nimajo stanovanj in slično.

Toda taki ne vedo, da prireditelj ni pomislil na ta problem 1950., 1951., 1952., 1953. leta in je kljub temu v trziškem kotičku pod gostoljubno streho trziškega delavca in zavednega

meščana prenočevalo preko 160 tekmovalcev in spremljevalcev.

Tehnično vodstvo prireditve je bilo že večkrat na sami progi. Določajo se mesta za štartne bokse, kjer bodo parkirali tekmovalni stroji, dalje ozvočenje proge, telefonske linije, start — cilj itd. Po vsej verjetnosti bodo prireditelju letos na razpolago še radiostanice.

Kaj pa cesta?

Republiško podjetje »Slovenija ceste« je to prireditev prav tako popolnoma pravilno razumelo. Ze več kot teden dni je na cesti močnejša ekipa, ki ureja cesto ter bo pred tekmo izvršila tudi asfaltiranje starta. Prireditelj se razumevanju podjetja »Slovenija-cest« najtopljeje zahvaljuje.

Tudi glede preskrbe udeležencev je stvar dovoljna rešena. Za to gre zahvala delovnemu kolektivu Preskrbe in Prehrane v Trziču na čelu s požrtvovalnim Mozetičem, ki bo kot vsako leto, prevzel na rame to koščljivo zadevo — pre-

hrane in napojitve lačnih želodčkov, ki jih prevzame višinski zrak.

Prav tako je tudi skrb za prevoz iz Trziča do starta že rešena.

Skratka, dela je mnogo in delovni pripravljalni odbor in Avto-moto zveza Slovenije upata, da bosta dobili od Trziškega prebivalstva vso potrebno pomoč.

Tudi prve prijave so že pričele prihajati. Tako so oddane do 13. t. m. sledeče inozemske prijave:

Josef Frank, 250 ccm in Otto Mathe avtomobil — Avstrija,

Sepp Miller, motor 500 ccm, Walter Skersic, avtomobil, Nemčija, Norman Web, motor 125 in 350 ccm, Anglija.

Pričakovati je najmanj še 30 inozemskih in okrog 50 domačih prijav. Iz pogajanj, ki se vodijo z inozemci, med 7 Angleži in 2 Kanadčanoma, Italijani, Francozi, Svicarji, poleg Nemcev in Avstrijcev in STT, je razvidno, kakšno popularnost uživa Ljubelj ne samo doma temveč tudi v svetu.

Prireditelj vabi trziško in okoliško prebivalstvo, da ne zamudi tega edinstvenega tekmovanja. Zato v nedeljo 1. avgusta vsi na Ljubelj!

A. F. G.

voz in prikolico za motorno brizgalno. Tudi zemljišče za gradnjo novega doma ob glavni cesti jim je LOMO Trzič že dodelil, vendar morajo še prej rešiti pereč problem pomanjkanja vode. Zaupali so mi, da pripravljajo graditev vodnega bazena za 30.000 litrov vode. Z deli nameravajo pričeti 15. avgusta. Ta dogodek bodo povezali s proslavo tretje obletnice ustanovitve. Celodnevni spored bodo zaključili z vrtno veselico in srečolovom. Pričakujejo, da jih bodo Trzičani in okoličani radi obiskali. In še to sem zvedel, da so v društvo vpisani kot aktivni ali podporni člani 60 odstotki vsega prebivalstva. To so povedali in že so na povelje odhiteli, da izvršijo predvidene naloge.

Res, videl sem, da bodo gasilci pri Sv. Neži s takim delom v polni meri izpolnili svoj namen. Zelimo jim še mnogo uspehov.

V. M.

Kolesarjem v opomin!

Naš LOMO je zgradil pešpot pod Kamnikom, da se bodo občani ob prostem času mogli sprehajati po tej poti in se naužili čistega zraka, ki ga je dovolj na tem lepem sprehajališču. Tudi jaz sem si v nedeljo, 20. junija privoščil sprehod po tej poti in se tudi malo odpočil na eni izmed klopice, ki so nameščene ob tej poti. Kar opazim, da so od Slapu proti Trziču privozili po tej poti štirje kolesarji, a ljudje, ki so se sprehajali po poti, so se jim morali izogibati na tej ozki poti. Vprašal sem se, ali je LOMO zgradil to pot morda tudi za kolesarje, kar pa dvomim. Ta pot je po mojem mišljenju samo za pešce, ne pa za kolesarje. Tudi ne bi bilo napačno, da bi se pripadniki naše LM včasih sprehodili po tej poti in vsakega kolesarja kaznovali, ker je pot namenjena samo pešcem.

Sprehajalec

Novi zemljevidi naših planin

Planinsko društvo Trzič obvešča prijatelje naših gora, da je izšel zemljevid **Kamniških in Savinjskih Alp**, ki ga je izdala Planinska zveza Slovenije v merilu 1:75.000. Na tem zemljevidu je tudi vse naše področje od Stola do Kokre. Segajte po njem, dobite ga v društvenem lokalju. Istočasno lahko kupite zemljevid **Julijskih Alp**, ki je izšel že prej v istem merilu. Cene zemljevidov so zmerne. Vsak pravi planinec naj ima planinske zemljevide!

Planinsko društvo Ljubljana-matica pa je založilo Razgled s Triglava, ki ga tudi lahko dobite potom našega društva. Kdor obiskuje Triglav, bo najbrž segel po razglednem listu.

Iz akaliških vasi

30 let gasilskega društva Kovor

V trziškem sektorju je letošnje leto dokaj razgibano gasilsko delovanje. Proslavam čet Trziča in Predilnice se je razvitiem novega prapora pridružilo tudi gasilsko društvo Kovor s svojo 30-letnico.

Dne 11. t. m. ob 14. uri so se zbrali gasilci trziškega sektorja, da proslavijo s Kovorjani ta svečani dan. Izpred gasilskega doma so v koloni z godbo »Svobode« Trzič in aktivnimi člani, članicami in pionirji domačega društva krenili na sredo vasi, kjer je bil določen slavnostni prostor. Predsednik društva Kovor tov. Ludvik Vučko je pozdravil zastopnike Okrajne gasilske zveze sektorja Trzič in zastopnika ljudske oblasti in posameznih organizacij in društev, nakar je podal kratak oris zgodovine društva od ustanovitve do danes. Predvsem se je zahvalil ustanoviteljem in pionirjem kovorskega društva,

ki že 30 let požrtvovalno delujejo. Z enominutnim molkom se je oddolžil umrlim in padlim članom društva.

Zastopnik O.G.Z. tovariš Rozman iz Dupelj je pozdravil zbrane gasilce in čestital društvu k jubileju ter razvitiu prapora.

V imenu sektorja je članstvo in vaščane pozdravil podpredsednik tovariš Mirko Mežek. Pohvalil je aktivnost društva Kovor na vseh toriščih gasilskega udejstvovanja in nakazal smernice še širšega delovanja in udejstvovanja žena in mladine na vasi v gasilskih društvih.

Z zabijem gasilskih žeblicev v drog zastave in mimohodom vseh sodelujočih se je končal slavnostni del prireditve.

Pri naklonjenosti vremena se je celotno slavje zavleklo z zadovoljstvom slavljencev in navzočih.

Gasilci pri Sv. Neži so delovni

Pred kratkim me je pot zanesla v prijazno vasio Sv. Neže. Začudil sem se, da je bila kljub zgodnjemu nedeljskemu jutru že precej živahna. Fantje, možje in pionirji so hiteli v smeri proti hišici, kjer so si gasilci uredili svoje orodišče. Takoj mi je bilo jasno, da se pripravljata neka gasilska akcija. Zvedel sem, da bodo imeli vaje v eni izmed sosednjih vasi. Pozornost mi je vzbudilo lepo urejeno orodišče ter orodje in oprema, ki so jih člani že razmeščali pred orodiščem in ga potem naložili na dvovprežni gasilski voz. Priključena je bila priko-

lica z novo motorno brizgalno in potrebnimi cevmi. Zanimal sem se o njihovem delu. Povedali so mi, da so društvo ustanovili pred tremi leti. Takrat so bili brez vsakršnih sredstev in orodja. Na pomoč so jim priskočili vaščani s prispevki, ljudska oblast ter višja gasilska združenja. Tudi sami so krepko zgrabili za delo, saj so dosedaj opravili že čez 5000 prostovoljnih delovnih ur. Rezultat tega je bil, da so si v preteklem letu že nabavili novo motorno brizgalno in cevi ter nekaj delovnih oblek, v letošnjem letu pa tudi že gasilski

Iz literature o Tržiču Karavanke, Kamniške Alpe in soseščina

V zbirki Planinske karte Slovenije, ki jih izdaja Planinska založba pri Planinski zvezi Slovenije, je te dni izšel 2. list »Karavanke, Kamniške Alpe in soseščina«. Ker zajema ta karta tudi naš predele, bo med našimi občani deležna še prav posebne pozornosti. Zato je prav, da nanjo naše bralce posebej opozorimo.

Karta je narisana v merilu 1:75.000 in obsega ozemlje od Zirovnice in Zeleznikov na zahodu do Ljubna v Savinjski dolini na vzhodu ter od Skofje-Loke in Mengša na jugu do Zelezne Kaple na severu. Tako prikazuje karta pretežni del Karavank, h katerim spada tudi naša Košuta, ter Kamniške Alpe, od katerih sta na našem ozemlju Dobrča in Storžič.

Vsebinsko zemljevidi so določili in uredili naši priznani strokovnjaki v kartografiji dr. Vaiter Bohinec, prof. France Planina in Vlasto Kopač, narisal pa je zemljevid Vlasto Kopač. Priznati je treba, da so vsi sodelavci svojo nalogo odlično izvršili in spada ta zemljevid poleg Turističnega zemljevida iz Slovenije med najbolj uspele kartografske del pri nas. V primeri s 1. listom zbirke planinskih kart je opaziti zato napredek ne le v tem, da je tiskani 2. list v šestih barvah (medtem ko je bil 1. list tiskan le v štirih), temveč tudi v večji obdelavi gradiva in izdelavi karte. Karta je

vsebinsko bogata in dokaj pretehtana ter pregledna, jasno in estetsko izrisana. Pri slednjem ima velike zasluge tudi Tiskarna Ljudske pravice, ki je zemljevid natisnila.

Ker je karta namenjena v prvi vrsti obiskovalcem naših gor, je posebna pozornost posvečena markiranim planinskim potom in planinskim postojankam. Oboje je še posebej označeno v rdeči barvi.

Špircno besedilo na desetih straneh podrobno razčlenjuje obe obravnavani pogorji, potem ko nas pouči o njihovi geološki zgradbi. Dalje opozarja na naravnost znamenitosti na področju

obeh pogorij, med katerimi naštevava tudi naše Dolžanovo sotesko, Tominčev slap pri Sv. Ani, slap Lomščice ter brzice Tržiške Bistrice. Nato sledi seznam planinskih postojank na prikazanem področju s podatki o kočah samih ter z vsemi dostopi in turami. Tako imajo v besedilo med drugimi svoje mesto tudi vse planinske postojanke planinskih društev v Tržiču, Križah in pri Sv. Ani, kar je najboljše in učinkovite propagando za obisk teh. S tega stališča, s stališča turistične propagande smo matici planinskih društev za njeno delo lahko samo hvaležni.

Cera temu lepemu zemljevidu siričo (današnjim visokim cen v grafični industriji ni pretična) saj stane izvod z ovitkom in prilogo le 200 din. Brez dvoma bo zemljevid marskoga od naših bralcev zanimal in si ga naročiti.

Iz naših krajev so izšli v naših krajih delovali

(Nadaljevanje in konec)

Šarobon Vinko, rojen 5. decembra 1880 v Tržiču. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, univerzo pa na Dunaju, kjer je diplomiral leta 1905. Za doktorja je promoviral leta 1906. Kot profesor zgodovine in zemljepisa je služboval v Novem mestu, Celovcu, Mariboru in Ljubljani. Napisal je več razprav, prvi slovenski učbenik za 8. r. gimnazije, geografijo Češkoslovaške, gospodarsko geografijo, tri zvezke zgodovinskih anekdot in vrsto drugih del. Znan

je bil tudi kot predavatelj.

Šimec Malka, rojena 30. oktobra 1893 v Tržiču kot hči lastnika furnirskih žag. Gimnazijo je dovršila v Ljubljani, medicino na Dunaju in v Pragi, kjer je promovirala leta 1920. Po kratkem službovanju v ljubljanski bolnišnici se je na Dunaju specializirala v bakteriološko epidemiologijo, l. 1925 pa odšla v ZDA študirati socialno medicino. Po povratku je delovala na raznih ustanovah v Zagrebu in Ljubljani do leta 1947, ko je zaradi bolezni stopila v pokoj. Napisala je vrsto strokovnih

člankov ter Zdravstvene nasvete za družino in predavala v radiu ter na raznih tečajih.

Sušteršič Vinko, rojen 25. marca 1905 v Tržiču, se je posvetil glasbenemu poklicu. Glasbeni študij je dovršil v Ljubljani, nakar je bil dolgo vrsto let član opernega orkestra. Njegovo vsestransko umetniško delovanje je zelo plodno in pomembno, ker dosega lepe uspehe kot dirigent in reproduktivni umetnik. Je član renomiranega ljubljanskega godalnega kvarteta. Sedaj deluje kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani.

Žepić Sebastijan, rojen 18. januarja 1829 v Gozdu. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, univerzitetne študije na Dunaju (1854). Kot profesor je služboval v Varaždinu, Novem mestu in Zagrebu, kjer je umrl 9. januarja 1883. Sodeloval je pri izdajanju starejših hrvatskih piscev, pisal razprave in šolske učbenike za pouk latinščine ter skupaj z M. Divkovičem izdal veliki Latinsko-hrvatski slovar (1881).

ZAHVALA

Vsem, ki ste spremili našo drago mamo

IVANO ŠARABON

na njeni zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni duhovščini, pevcem ter številnim darovalcem vencev in cvetja.

Zaljučni hčerki in ostalo sorodstvo

Prof. Simon Milač:

OD TRŽIČA DO LEŠ

(Potopisna črtica)

Nadaljevanje)

Poljedelstvo je od nekdaj Bistričane hranilo in to velja še danes. Najboljše in najplodnejše polje leži pod vasjo v smeri proti Kovorju. Ravnotako izborna uspeva živinoreja. Vas ima skupno pašo ob Blajšnici in planino za poletno pašo visoko v hribeh. Tako ne manjka mleka niti domačinom niti Tržičanom. V novjšem času tudi les donaša lepe dohodka. Glavni zaslužek močno povečanega prebivalstva v Bistrici pa daje danes industrija (tekstilna, usnjarska, kovinska, lesna) v Tržiču in Kranju. Bistrica je znana po bogatih zalogah finega peska, ki ga kopljejo na raznih krajih, kar daje zaslužek mnogim revnim ljudem in se je tu staro prevoznitvo še ohranilo. Ljudje vedo daleč okrog, da je v Bistrici pesek doma.

Bistrica kot najbližja naselbina Tržiča ima vse pogoje za uspešen razvoj tujskega prometa. Potreben bi bil hotel s tujskimi sobami, kopališče in športni prostor. Sonca, čistega peska, zdravega mleka, lepih sprehodov in prijaznih ljudi ne manjka.

Iz Bistrice se vije cesta spet navkreber najprej na južni, potem pa na zapadni strani Hriba sv. Jurja. Vzpon je v začetku od razcepa ceste sredi vasi Bistrica tja do Sije še precej zmeren. Kljub temu da je cesta da-

nes na obeh straneh zazidana, je vendar razgled ohranjen v vsej svoji pristnosti.

Zanimivo je krajevno ime Sija. En parobek od Hriba sv. Jurja sega tu daleč doli proti Bistriškemu polju. Priroda ga je izoblikovala kakor tilnik. Zato je ljudska modrost temu terenu upravičeno nadela ime Sija.

Cesta napravi na Siji velik in oster ovinek, kar je iz ozemeljskih razmer razumljivo. Odtod je po mojem mnenju najlepši pogled na Tržič, zlasti na njegov vzhodni ob reki Bistri ležeči del. Veličasten je pogled tudi na gorato ozadje s Kokovnico, Konjščico in Javornikom v smeri proti Lomu in Jezerskemu. Na Storžič je pa pogled zabrisan, ker ga zakriva severno pobočje Križke gore.

Takoj za ovinkom na Siji se pogled na Tržič in njegovo neposredno okolico zgubi. Tu pridemo v čisto drugo ozemlje, v območje močnega potoka Blajšnice.

Blajšnica izvira visoko v hribeh pod Bistriško planino kot močno vrelo. Izvirek so pred leti zajeli za vodno napeljavo za graščino pri Sv. Jurju. Voda ima veliko moč zaradi strmega padca in hitrega teka; na svojem potu žene več žag in mlinov. Voda je bistra in snažna, jako dobrega okusa. Od starejših ljudi sem slišal, da ima zdravilno moč za bolne na očeh.

Od Sije naprej se cesta strmo vzpenja vedno više in više po rebri navzgor in se zravnava v dolžini za dober lučaj šele ob prehodu čez Blajšnico. Kmalu stopi v gozd. Kako prijeten hlad objame človeka, ko stopi v senco visokih smrek in jelk. Duh po smoli in smrekovimi udari v nos in ugodno vpliva na živce. Ob robu ceste naletiš na znane rastline vresje, teloh, trobentice vijolice jetrnik, pljučnik, podlesna veternica, zajčje zelce. Če se pa potrudiš malo vstran od ceste v notranjost gozda, dobiš še druge rastline in gozdne sadeže, kakor robidnice, gozdne jagode in še celo gobe ter mavrohe (smrčke). Poleti v gozdu ugledaš veverico; one plezajo po deblih, skačejo z drevesa na drevo. Če opaziš, da jim nisi sovražnik, se vsedejo na vejo in nič ni prijetnejšega kot motriti jih, kako te gledajo, kako spremljajo vsak tvoj gib, vsak tvoj korak ali pregib. Nedolžna živalica je, ne stori ji tudi ti nič zalega. Včasih prečka cesto divji zajec. Skoči kakor bi šlo za glavo, ne vedoča da ima ljubitelja narave pred seboj. Celo srne zaidejo v zimskem času sem doli in srečen je človek, čigar pogled vjame to ljubko žival v svoji bližini. Ne navadno dobro pa se človek počuti v gozdu spomladi ali v zgodnjem poletju, ko žvrgole ptiči in se nam zdi, kakor da

smo v tičistanu. Kdor se veliko giblje v naravi in se zna vanjo vživeti, bo znal prislunhiti njenim utripom in bo vedel v prirodni koncertu ptičjega petja ločiti ptice pevke, posebno kosa, potem slavca, razne seničke in še druge.

Kadar veter zapiha in maje drevesa, tedaj šumi v gozdu kakor šumi morje, ko buta ob pečino. Včasih oplazi drevo ob drugega in zahrešči, da se razlega po gozdu daleč naokrog. Tudi taki momenti imajo svojo idilično stran. Poskočna veverica zdrsi z ene veje na drugo in samotni potnik se plaho ozre okrog sebe. Tako tudi temen gozd nudi človeku del svojega življenja in svoje tajinstvenosti, ki jo je deležen samo oni, ki ni preveč zaprt vase, ampak ima smisel za naravo in zna živeti z njo.

Ob izstopu iz gozda se takoj pokaže na porobku cerkev sv. Neže. Zato teh nekaj hiš, ki so razvrščene ob cesti, nosi krajevni naziv Sv. Neža.

Svet se močno odpre in prekrasen je pogled na mogočne stene visoke planote Jelovice, ki slovi po visokocenjeni jelovini, odtod tudi ime, in je našim partizanom služila kot nezavzeta trdnjava v dobi nemške okupacije. Proti jugovzhodu pa se vidi preko Kranjskega polja in Šmarne gore do severnih vzpetin Dolenjskega gričevja in na

Vzgojni problemi

Tako sem trudna!

Vsakdanje enolično, moreče delo. Kuha, pospravljanje, pranje, likanje, krpanje. Poleg tega sitni otroci, zahteven mož, razne potrebe, bolezni.

Vse poznamo tako življenje. Pri nas je še vedno tako, da nosi žena večje breme doma. Ko pride mož iz tovarne, le če je pri volji, pomaga ženi. Žena pa mora delati neprestano, naj bi še tako rada malce počivala. Pa ne samo delo, tudi večina skrbi pada nanjo. Kako naj družino dobro in izdatno prehrani, kako obleče otroke, ki so kar naprej strgani, kako sebi in možu privoščiti kdaj pa kdaj kaj novega.

Kjer mož z ženo ne deli njenih skrbi in težav, kdor noče uvideti, da dela žena mnogo več in mnogo delj kot on sam, se bodo kmalu pojavile neprijetne posledice. Zakonska harmonija se prične krhati. Ni mogoče, da bi eden samo dajal, a drugi samo prejemal. Marsikateri zakonski mož je prepričan, da je dober mož, če da ženi denar in če se tu pa tam z otroki poigra. Prav dobro vemo, da to res ni dovolj. Ob lenem možu postane žena zagrenjena. Tudi na njeni zunanosti se to opazi. Prej vesela, prijazna, ljubka, se naglo stara. V obleki se zanemarija. Zmerom bolj živi v svetu svojih skrbi. Nič več je ne vesele skupni izprehodi. Postaja trpka in osorna. Zadira se nad otroki. Logična posledica je, da imajo otroci večje nagnjenje do očeta, ki jih ne krega in se z njimi igra, medtem, ko mati nima

časa. Tako doživi uboga žena še to najbolj boleče razočaranje, da se otroci odvrtačo od nje. Mož sam se ob zgarani ženi dolgočasni. Zanj bi morala biti žena vedno lepa, mlada in spočita. Končno se njene večne godrnjavosti naveliča in prične hoditi po svojih potih. Tako je žalostno končalo že mnogo zakonskih zvez.

Ženam svetujem sledeče:

Kadar ste zelo utrujene. vas hrbet, ali glava boli, lezite za četrt ure na posteljo in skušajte negibno počivati. Ne mislite prav na nobeno stvar, niti ne čitajte. Prepričale se boste kmalu, da je tak počitek izredno krepilen. Laže boste spet delale. Tudi na ta način boste ostale bolj spočite, če med dnem delo menjujete in ne delate vsega stoji. Predvsem skušajte čimveč delati sede (tudi likati). Svojo hito in sitnost zatrite, čim le morete. Ne prepuščate se nervoznosti in slabi volji. V vsaki nevolji je izvor staranja! Ko si boste predstavljale, da ste najboljši nesrečna bitja pod soncem, se spomnite na vašo sosedo, ki že mesece in mesece leži, ali na ono sorodnico, ki ima bolnega moža, otroke. Tolažilo vas bo, da so vaši otroci zdravi in krepki, da same še vedno prenašate napore kot konj. — Slaba volja bo shlapela. Do moža bodite prijazne, tudi če je kdaj krivičen. Vaše mirno vedenje ga bo razorožilo.

Možem pa tole:

Moti vas, če stanovanje ni pospravljeno, če so otroci uma-

zani in kosilo ni pripravljeno. Imejte potrpljenje s svojo ženo, ki ni stroj, ampak človek, poln slabosti. Saj ste tudi vi polni napak. Požrite očitke ženi in ji rajši pomagajte, saj res ne more sama vedno izvršiti vsega dela. Vi delate osem ur, ona pa najmanj šestnajst. Če vam žena govori o težavah

in skrbih, bodite uvidelni in se z njo posvetujte. Skupna skrb je le še polovična skrb. Skupno delo bo pomagalo ženi, da bo zvečer lahko prej prosta. Lahko bo čitala, lahko šla v kino ali gledališče. Harmonija vaše družine bo ostala ohranjena.

Letovanje otrok padlih borcev kranjskega okraja

Prvič po osvoboditvi je Republiški odbor ZB s pomočjo krajevnih organizacij ZB pripravil v tako velikem številu letovanje otrokom padlih borcev. V raznih krajih in različno število otrok letuje. Lepa skupina — 93 po številu pa jih je iz območja LOMO Tržič — v Šmihelu pri Novem mestu. Prav gotovo bo zanimalo Tržičane in prebivalce iz okoliških vasi, zlasti tiste, ki so nam izročili svoje otroke, kako poteka njihovo življenje v koloniji. Pa poslušajte, kaj pišejo sami o tem.

»Že nekaj dni živimo otroci padlih očetov in mater v počitniški koloniji v Šmihelu, prijetnem kraju blizu Novega mesta — sredi dolenskih gričev. Letovanje nam je omogočila ZB, kar je za organizacijo mnogo, saj je treba za to žrtvovati težke tisočake.

Ob prijetnem razvedrilu, zabavi in izletih nam hitro minevajo dnevi in kar bojimo se, da bo prekmalu prišel 27. julij, ko bomo morali zapustiti ta prijetni kraj. Vodstvo kolonije skrbi, da bi nam napravilo življenje čim prijetneje, zato imamo na razpolago več šahov, ino-

gometne žoge, kolebnice, lepe in poučne knjige in celo zračno puško, da se vadimo v streljanju in pripravljamo za tekmovalstvo. Razumljivo je, da imamo vsi zelo dober tek in da je naloga naših tovarišč — kuharic Marice, Tončke in Ivanke kaj težka. Zahvaliti se moramo tudi tov. upravniku, tov. ekonomu, ki kljub svoji na videz »vabljeni« funkciji prav gotovo ne bo na teži prav nič pridobil, kajti skrb za naše želodce mu ne da nikjer pokoja. Hrana je zelo dobra, količina pa toliko, da mora vsakogar zadovoljiti. Torej, preskrbljeno je za vse, kar potrebuje doraščajoči organizem. Za pravilno in lepo vzgojo pa skrbe tov. vzgojitelji.

Vse je dobro, vse prav, vse lepo, le vreme nam nekoliko nagaja. A »vremena otrokom bodo se zjasnila« in takrat bomo res zaželeli pravo počitniško življenje.

Tako so zaključili. V veliko veselje nas vseh pa moram povedati, da so se vremena že zjasnila in se že dva dni hodimo kopat v kopalnice v Novem mestu, ki je eno najlepših kopalnic pri nas.

vzhod do mičnih gozdnatih vrhov Moravskega hribovja.

Sonce spet prijetno objame potnika in mu ogreje ude. S severne strani od Bistriške planine pa veje lahno božajoča sapica, da se človek kar dobro počuti.

Če si spehan, se moraš odpočiti in okrepčati v gostilni Dobriča. Svoj čas je bil tu nameravan hotel in penzion, pa se nemara ni obnesel, kar je iz tujkoprometnih ozirnov na bližino Tržiča obžalovanja vredno. Švicarji, Francozi ali Nemci bi bili to priložnost že davno izrabili.

Takoj za imenovano gostilno se odcepi pot na Brezje. Majhna vas je to, ki se vleče po porobku, navzdol do njegovega vnožja in začetka polja. Dobro in zavedno ljudstvo živi tu, so pravi potomci nekdanjih kmetov svobodnjakov. Zgodovina poročča, da so tu živeli v starejši dobi fevdalnega srednjega veka slovenski kmetji svobodnega rodu, ki jim ni bilo treba hoditi na tlako. Zato najdemo tu še (danes domača (vulgo) imena tako lepo ohranjena kakor malo kje drugod. Naj jih navedem: Knez, Flender, Jerin, Jakec, Markovec, Nemeč, Podmet, Matiček, Horvat, Čezar, Benedik, Miklav, Jugovec, Kovarič Ahec, Bavantek, Dovžan. V sosodnjih vaseh še danes rabijo za to vas naziv Slovenske Brezje.

Zadnji velik vzpon ceste je tik ob cerkvici sv. Neže. Med hišami pri Mežarju in pri Mihcu je dosežena višina 682 m nad

morjem. Tako smo se dvignili na poti iz Tržiča (515 m) ali iz Leš (518 m) za skoro 200 metrov.

Tu na prevalu se razširi obzorje proti zapadu na najvišji slovenski svet na Triglavsko pogorje.

Se lepši razgled moreš uživati, če narediš dober skok z imenovanega prevala na malo višje ležeči svet, na t. zv. Ježe. Od tam se vidi celotno Triglavsko pogorje s Črno prstjo in visokimi planotami Pokljuko, Komno in Jelovico, nadalje Skofjeloško hribovje in za njim Polhograjske dolomite in v ozadju Krim pod Ljubljano. V vsej krasoti se kaže Šmartna gora in vsa Gorenjska kotlina s skrajnim robom Dolenskega gričevja in na kamniški strani Moravske skupina.

Svoj čas je menda Putnik ali Planinsko društvo izdalo malo žepno karto za potnike iz Ljubljane do Kranjske gore s profilom obzorja, ki kaže z železniškega vagona na tej poti. Priporočil bi nekaj takega tudi za pot iz Tržiča do Leš ali morda do Begunj. Tujcem, ki zaidejo v te kraje, bi bilo gotovo ustrezno, pa tudi marsikateri domačin bi bil za to hvaležen.

Od Sv. Neže nas vodi cesta v lepih vijugah skoro v isti nadmorski višini (750—800 m) proti zapadu. V četrt ure se pride skozi senožeti na Visoče. To je majhen zaselek s 7 hišami, ki vse stoji precej pod cesto, kjer svet z visečega položaja prehaja v visoko ravan.

Tudi Visoče so stara naselbina, omenjajo se že v 11. stoletju. Takrat se pojavijo pod imenom »Visazah«, torej »na Visočah«. Kdor pozna krajevne razmere, je naziv povsem primeren. Kakor vidimo, se je skozi stoletja ohranil nespremenjen in bilo bi nedopustno, ga zamenjati z nazivom Visoko, kakor se je nekdo izrazil lani v Tržiškem vestniku (št. 8, str. 6).

Svet je na obeh straneh ceste odprt, srečavamo senožeti, travnike in njive. Kamor se oziriš, povsod vidiš nov svet. Med Jelovico in Karavankami številne visoke ravni, med katerimi so vrezale globoke doline Tržiška Bistrica in Sava, nadalje široka podolja ob Lešanščici in Begunjskem potoku. Večje in manjše vasi se vrste po ravneh in dolinah, temni gozdovi in pisane jase ločijo posamezna gospodarska področja teh krajev med seboj. S te ceste se vidi vsa Gorenjska kot pisan vrt in kamorkoli vržeš oko, povsod se ti poraja nova slika, mikavnejša druga od druge. Tujci, ki prihajajo sem, se ne morejo načuditi veličastnosti narave in njenih lepote.

Mimo Hudnikove domačije pridemo v Hudi graben. Tako imenuje ljudstvo globok romantičen harek, po katerem teče Lešanščica. Cesta ga prečka po iz kvadrov zgrajenem močnem mostu. Malo nad njim izvira Lešanščica, ki nastane iz dveh močnih izvirov. Takoj ob nastanku ima kak padec, da žene

žago in mlin. Voda je sveža in trda, da jo je dva požirka dosti ob najhujši žeji.

Ob levem izvirku Lešanščica stoji hribec nazvan »Gradeč«. Je storžaste oblike in na vrhu raven, kakor bi bil odrezan. Doslej nisem mogel dognati, če ima ime kako historično osnovo. Niti ni med ljudstvom ohranjeno kakšno izročilo, niti niso doslej spravili na dan kakšne izkopenine. Vsekakor da oblika in poimenovanje kraja slutiti, da se tu skriva neko zgodovinsko ozadje.

Naziv Hudi graben spominja na pol ure oddaljeni Hudi grad. Vendar se mi zdi, da imeni nimata ničesar skupnega. Dočim je Hudi grad (nem. Gutenberg) gotovo dobil ime po Dobriču, na čije porobku grad stoji, je Hudi graben morda v zvezi s kakšno prirodno katastrofo, ki je ljudem ostala v spominu vse do danes in tudi jarek ter ozemlje, po katerem teče Lešanščica, v svojem zunanjem licu kaže na to.

Od hudega grabna pelje cesta naprej skoro v isti višini proti zapadu. Nad cesto se razteza gozd par km daleč, pod cesto pa je svet odprt brez drevja in grmovja ter služi vaščanom za skupno pašo. Globoko v dolini stoji vas Leše. Mirno in spokojno živi vas, hiše so tesno postavljene druga pri drugi. Še par ovinkov in že smo na kraju, kjer se od ceste odcepi vzorna pot v Leše. O, Leše, draga vas domača, kjer hiša mojega stoji očeta...

Potovanje absolutov tržiške nižje gimnazije

Po vzgojnem načelu, da mora mladina spoznati tudi širšo domovino, če hočemo, da jo bo znala ceniti in ljubiti, so se letošnji absolventi tržiške nižje gimnazije pod vodstvom tovariša prof. Costa Antona in v družbi s tov. prof. Faganelijevo in Pleničarjevo, podali v dne od 2. do 10. julija na krožno potovanje — Plitvička jezera, Split, Trogir, Šibenik, Zadar, Lošinj, Pula. Potovanje jim je zapustilo nepozabne vtise, katerih se bodo še v kasnejših letih kaj radi spominjali, ko bodo gledali s seboj prinesene slike krajev, ki so jih obiskali. Poglejmo, kaj vse so videli!

Dne 3. julija so bili na Plitvičkih jezerih, ki spadajo med prava čuda evropske zemljine in so nenavaden pojav kraškega sveta. Po številu je okoli 16 jezer. Obdana so z glavci in listavci. Oddaljena so od Vrhovin, postaje med Zagrebom in Splitom, 25 km in leže v višini 600 m nad morsk gladino. Delimo jih v Gornja in Spodnja, razporejena so druga nad drugimi in voda pada iz enega v drugo jezero v čudovitih slapovih in skakalcih (kaskadah). Ob njih vodijo romantične in idilične stezice. Vsa pokrajina je en sam park, ki ga more ustvariti samo narava. Nad zadnjimi jezeri je tudi divja kraška jama Golubnjača s skrivnostnimi prehodi, vredna, da jo obiščemo z vodnikom. In še nekaj nas spominja vsa okolica Plitvičkih jezer tja do Titove Korenice in Bihača — narodnoosvobodilne borbe, ko se je v skupnem trpljenju in v skupni borbi kovalo bratstvo med Hrvatini in Srbi, čeprav so hoteli naši sovražniki in izdajalci preprečiti. Teh časov nas spominja kip velikemu hrvatskemu pesniku, borcu in prvemu predsedniku hrvatskega sabora Vladimiru Nazorju, ki so ga prav tu postavili Srbi.

4. in 5. julija so si izletniki ogledali Split in Trogir. Videli so kulturne, umetnostne, zgodovinske spomenike — ostanke palače rimskega cesarja Dioklecijana, v katerih je zgrajen ves stari Split, trogirsko katedralo in trogirsko mestno ložo (vežo), dalje pristaniško življenje, uživali so v večernih urah ob pesmi na Marjanu, ko so gledali z njega Split, ki se je lesketal v lučkah, videli so v daljavi junaški Klis, znan iz borb proti Turkom, našo gospodarsko ustvarjalnost s ponosno tvornico Jugovinil, zavod za proučevanje življenja v morju — oceanografski inštitut in potrebne ladje, lepo kaštelansko obalo med Splitom in Trogirom.

V torek 6. julija jih je vozil parnik Pelješac mimo Srednjedalmatinskih otokov in znanih Kornatov v Zadar. Med potjo so videli Rogoznico, Šibenik z njegovim zalivom, krasno slovečo renesančno šibeniško katedralo iz 15. stoletja in renesančno šibeniško mestno ložo (zgrajena je bila leta 1522., v času druge svetovne vojne je bila bombardirana, sedaj jo po starih načrtih obnavlja naša ljudska oblast), enote naše vojne mornarice in Biograd na mo-

ru. Pozdravili so Zadar, mesto, ki je največ pretrpelo od vseh dalmatinskih mest v preteklosti in ki vstaja v svobodni domovini v novo življenje. Ogledali so si romansko katedralo iz 13. stoletja, ki je hranila tudi znano zadarsko zlato in srebro, ki je sedaj v Zagrebu, v atriju (veži) akademije znanosti in umetnosti in predstavlja neprecenljivo zgodovinsko vrednost, slovečo stavbo sv. Donata, ki izvira iz 8., oziroma 9. stoletja in ki služi sedaj muzeju, in ostale zanimivosti. Tako je mladina na svoji poti spoznala vse slavne dalmatinske spomenike, katerih odtisi so pred leti delali čast naši socialistični domovini na razstavi naše srednjeveške umetnosti v Parizu v enem najlepšem paviljonu, v umetnostnem paviljonu v Zagrebu in ki so sedaj na razstavi menda v Svici.

Iz Zadra so se odpeljali s Kromkom mimo praviljnega Zadarskega otočja, Premude, Treh sestric, Molata, Silbe in Ilovička na Lošinj. Tu so preživeli 8. in 9. julij in poslušali veličastno pesem morja. Otok je po svojem južnem rastlinstvu najlepši od vseh Kvarnerskih otokov in prekaša znani Rab. Morje je prekrasno in ozračje je nasičeno z omamljivim vonjem pinj, bora, rožmarina, mirte, smilja in sredozemske makije. Povsod srečuješ palme, cvetoče oleandre in kakteje in tu in tam še

agume (limonovce in oranžovce). Pot okoli zalivčka Čikat je čudovita, lepa je pot ob morju iz Malega Lošinja v Veliki Lošinj, mikavna sta pogleda proti mogočnemu Velebitu čez Kvarner in na zaliv Malega Lošinja z značilnim stožčastim Osorjem nad njim in istrsko zemljo v ozadju. Kdor je enkrat obiskal ta otok, se bo še in še vrnil. Ali omeniti je treba tudi suženjska leta, ki so jih prebivalci Lošinja preživeli, dokler ni bil otok osvobojen, in borbo zavednih mož, ki so padli za našo veliko stvar in katerim je posvečena spominska piramida ob poti iz Malega Lošinja proti Čikatu. To lepo zemljo bomo znali čuvati.

10. julija so dospeli po lepi nočni vožnji s Kostreno mimo južnega istrskega rta v Pulo. Ogledali so si pristanišče, veličastno areno, troje rimskih vrat, staro rimsko gledališče in svetišče, nekdanji trg ali forum in središče mesta. Se bi se radi enkrat za slovo kopali, ali čas je potekal, do sedaj lepo vreme je pričelo nagajati in s Pulo so se poslovili od lepe poti.

Za izlet so se dijaki pripravljali že od novega leta dalje, podprle so ga tovarne Peko, Bombažna predilnica in tkalnica, Runo, dalje Socialistična zveza delovnega ljudstva, še prav posebno pa Mestni občinski ljudski odbor s Svetom za prosveto in kulturo. Pionirska organizacija in starši. Vsem tem bodo ostali izletniki hvaležni za res lepa doživetja.

Co—

Člani delovnega kolektiva BPT taborijo v Poreču

Kako omogočiti članom delovnega kolektiva kar najbolj udoben in poceni dopust na morju, je bila že dalj časa skrb Upravnega odbora in Sindikalne podružnice. Ker so cene v hotelih in počitniških domovih našim delavcem nedostopne, so se odločili, da Sindikalna podružnica nabavi šotore in da se poišče primeren prostor za taborjenje ob morju. Prostor, ki so ga dobili v Poreču, je za taborjenje zelo prikladen. Po idealni zamisli tov. Mirkota Magerja in pod vodstvom tov. Stučina so zunanji delavci vložili vse sile in delali po 14—16 ur na dan, da so uredili taborišče do danega roka. Taborišče je situirano v prijetnem borovem gozdičku, oddaljeno ca 50 m od obale in ograjeno s pocinkano žico, na katero so obešene raznobarne zastavice. Lični obok z napisom podjetja predstavlja vhod v taborišče. Šotori, ki jih je 15, so v različnih legah po-

stavljani med grmičjem vsak s svojo klopico in napisom kot na primer: Kofce, Storžič, Ljubelj itd. V vsakem šotoru so nameščene žimnice s prevlekami in odejami, da se bo vsakdo lahko udobno spočil. Razen šotorov so postavljeni tudi montažni provizoriji, ki so napravljeni večinoma iz starega materiala za kuhinjo, skladišče in jedilnico, kjer je prostora za 60 oseb. V vse prostore je inštalirana pitna voda in električna razsvetljava. Vsi objekti so preslikani s pestrimi barvami, kar je mojstrsko izvršil tov. Ivnik. Za razvedrilo služi tudi ročno keljišče, otrokom pa gugalnice. Taborišče je res tako lično urejeno, da je privabilo že večje število letoviščarjev, ki so si ga ogledali. Niso se mogli načuditi, kako je mogoče z minimalnimi stroški pripraviti delovnemu ljudstvu nekaj tako prijetnega za njegov oddih in zabava.

Turisti, Puterhof vas vabi!

Ena izmed redkih turističnih točk, ki so nad 1000 m nad morjem, dosegljiva z avtobusom, je tudi Puterhof. Malo nad 6 km se peljete od Tržiča naprej po razmeroma dobri alpski cesti, ki vas vodi po dolini Bistrice,

polni očarljivosti in romantike. Prvo znamenitost dosežete po treh km vožnje: Cestni predor, ki je surovo izklesan v skalo ter visoko gotesko poleg, sta bržda edinstveni primer v Sloveniji in sta res vredna pozor-

nosti, 500 m dalje preide cesta v serpentine. Obenem se vam odpre pogled na kaskade proti severu in na par sto metrov visoke naravne piramide proti jugu. Da si to redkost ogledate, se izplača za par minut zapustiti avtomobilski sedež. Ko zopet vstopite, se peljete po serpentinah, v skalo vsekani cesti, dalje.

Ko dospete na vrh klanca, se vije cesta po ravni prijazni Dolini. Njene hiše so raztresene daleč po pobočjih hribov, ki jo obdajajo. Le kratek presledek — še par minut vožnje. Dospeli smo do Puterhofa. Naselje je jo en sam lep park: Z živo mejo obkrožena (žal bolj slabe oskrbovana) cesta, sočni, pisani travniki, okrasno drevje in grmičje, ki je pravkar v najlepšem cvetju ter v senci košatih divjih konstanjev skrite poti. Tudi vso bližnjo in daljnjo okolico prepletajo samotne poti in med seboj vežejo bližnje razgledne točke. To so višine, od koder se nudi razgled na verigo Košute, Stegovnek, Storžič in greben Kukovnice.

Že ob prihodu v vas opazite ogromno stavbo — grad, Škoda, da še ni reprezentativen, ker je razen deloma urejenega prtiličja in prvega nadstropja, še v surovem stanju.

V prtiličju gradu je vablivo urejena restavracija, kjer vas postrežejo s toplimi in mrzlimi jedili in pijačami. Lep senčnat vrt z lopo in balinišče poleg biljarda in kegljišča, nudijo prijetno zabavo.

Dokler ne bo dograjen grad, še ne bomo imeli tujskih sob in prenočišč, pač pa so v okolici dokaj prikladni prostori za camping. Najbolje pa je urejeno za izletnike, ki so tudi najbolj pogosti.

Turisti, motoristi, avtomobilisti, kolesarji, pešci, turistična društva! Planirajte v letošnjem poletju vsaj en izlet v Puterhof nad Tržičem, izhodiščno točko za planine: Kofce, Sijo, Dovžanko, Pungrat, Tegošče, Dolgo njivo in Breznico!

VESELA NOVICA ZA NEKDANJE ČLANE JADRANSKE STRAŽE

Kakor sem zvedel v Splitu in od nekdanjega funkcionarja Jadranske Straže, se pripravlja letos za Dan mornarice, dne 10. septembra obnovitev društva prijateljev našega sinjega Jadrana. Upam, da bo to društvo tudi v Tržiču imelo svojo postojanko, saj je bilo tu pred vojno precej članov, zlasti med mladino, ki zna ceniti morje. Z obnovitvijo bodo prišla v posest društva tudi nekdanji domovi Jadranske Straže ob morju, ki bodo na razpolago članom, zlasti pa mladini za oddih in okrepitev.

Co—

OBJAVA

Delavski svet Tovarne obutve »Triglav« (prej Peko) in delavski svet Tovarne čevljev »Ljubelj« v Tržiču sporočata svojim cenjenim dobaviteljem, odjemalcem in poslovnim prijateljem, da sta sklenila s prvim junijem združiti svoja obrata v eno samo podjetje, ki bo odslej poslovalo pod skupnim imenom:

TOVARNA OBUTVE PEKO TRŽIČ

TELESNA VZGOJA IN ŠPORT

Navodila in opozorila prireditvenega odbora ljubeljskih dirk

1. Prireditelj je preskrbel za vstop na tekmovalno progo, lične kovinske znake v treh barvah, ki bodo veljali namesto vstopnice. Brez pripetega znaka na prsni bo prireditelj smatral, da vstopnina ni plačana.

2. Kovinski znaki bodo v treh barvah zaradi različnih cen in to:

a) za prevoz in vstopnino skupaj,

b) za samo vstopnino, odrasli,

c) za samo vstopnino dijaki, vojaki in otroci.

Dijaki bodo morali blagajni oziroma kontroli predložiti dijaške izkaznice.

3. Prevoz se vrši s kamioni izpred Turističnega društva. Odhod za gledalce od 5.30 dalje. Značke za prevoz in vstopnino se bodo prodajale v Tržiču pred Turističnim društvom.

4. Prireditev se prične ob 11.

uri dopoldne. Zapora ceste za vsa vozila ob 10. uri.

5. Vse starše opozarjamo, da v času priprav in na dan same ne puščate otrok na prometnih cestah.

6. Občinstvo, ki se ob dnevih prireditve giba po glavnem trgu, naj bo disciplinirano in naj upošteva prometne predpise. Hoditi se sme samo po pločnikih. Pri prekoračenju ceste poglej levo in desno.

7. Prireditelj ne odgovarja za eventualne nesreče, ki se lahko pripete po krivdi prebivalstva.

8. Zaradi velikega prometa in razbremenitve Trga Svobode se bo vršil skozi mesto enosmeren promet preko Partizanske ulice in Cankarjeve ceste, ter je v Partizanski ulici polagati največjo pozornost na promet.

9. Po končani dirki se vrši na tržnici Mestnega doma velika veselica, kjer bo svečana razdelitev nagrad.

Tržič 1212 : Štore 993

Strelci SD Kovinar iz Stor pri Celju so nedavno zopet obiskali našo SD. Med to in našo domačo družino so se razvili že prvi prijateljski odnosi, saj je to že tretje leto, ko si izmenjavajo obiske ter prirejajo strelska tekmovanja. Doslej so imeli že pet srečanj, na katerih so naši strelci že štirikrat zmagali.

Vsi dosedanja rezultati so bili na obeh straneh zadovoljivi ter sta bili obe strani skoraj popolnoma izravnani. Vedno do sedaj je bil zmagovalec le za par krogov boljši, pri zadnjem srečanju pa so naši strelci odločili zmago z 219 krogov razlike. To je lep uspeh ter potrjuje kvaliteten napredek naših strelcev.

Na zadnjem tekmovanju sta nastopili 5 članska moška in mladinska ekipa ter 3 članska ženska ekipa na vsaki strani. Tekmovanje je bilo dobro organizirano in so domači strelci določili zmago že po dvehurnem tekmovanju z več kot 100 krogov naskoka. Poudarka vredno je tudi dejstvo, da so naši domači strelci zmagali v skupnem plasmanu, kakor tudi, da so za-

sedli prva mesta v vseh disciplinah tako ekipno kot posamezno samo naši tekmovalci.

Tehnični rezultati so naslednji:

članska ekipa Tržič 437 — Štore 387 krogov (750 možnih); mladinska ekipa Tržič 415 — Štore 383 krogov (750 možnih); ženska ekipa Tržič 360 — Štore 223 krogo (450 možnih) skupaj Tržič 1212 — Štore 993 krogov (1950 možnih).

Pri članih je zavzel 1. mesto Janez Perko s 105 krogov, 2. mesto Lado Brejc z 98 krogov, 3. mesto Slavko Praprotnik s 87 krogov in šele 4. mesto prvi gost Ludvik Držan z 82 krogov.

Pri mladincih pa je zavzel 1. mesto Štefan Klemenc s 97 krogov, 2. mesto Milan Štucin s 96 krogov, 3. mesto Anton Ribnikar s 96 krogov in prav tako prvi gost Vinko Bule 4. mesto z 92 krogov.

Pri ženskah je osvojila 1. mesto Angelca Zakrajšek s 129 krogov, 2. mesto Marija Perko s 121 krogov, 3. mesto Tončka Zaplotnik s 110 krogov pred članicami gostov, ki so zavzele 4., 5. in 6. mesto s 102, 66 odn, 45 krogov.

Tržiški „veterani“ so streljali

Naša strelska družina je letos med najboljšimi v republiki. Stalne (vaje ter redni sestanki kluba strelcev - tekmovalcev so dosegli zadovoljiv uspeh in lahko trdimo, da sta stalna aktivnost in trdo delo našim strelcem priborila vidne rezultate v streljanju na Gorenjskem.

Da pa se ne bi strelstvo, kot lep in plemenit šport ter kot važen člen naše obrambe, omejilo samo na mlajše ljudi od katerih se seveda največ pričakuje, je strelska družina pretekli teden organizirala strelsko prvenstvo

tržiških »veteranov«. Dva dni so pokale puške. Naši veterani so merili svoje moči in sposobnosti. Res je, da so streljali samo iz ležečega položaja po 10 strelcev s 3 poizkusnimi, kar pa je brez dvoma za prvo tako tekmovanje kar dovolj. Streljali so z vojaško puško. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo. Do večera prvega dne je vodil z 42 krogov predsednik delavskega sveta BPT, pred zaključkom pa ga je prekosil za 2 kroga tajnik lovške družine. Drugi dan bi bi že skoraj postavil nov rezul-

tat predsednik občinskega mestnega odbora SZDL z 43 krogov, medtem ko sta si priborila komandir postaje LM s 55 krogov prvo in računovodja industrijske prodajne mreže »Peko« s 46 krogov drugo mesto.

Tako je prvič osvojil lepo prehodno darilo strelske družine Tržič — bronasti doprni kip maršala Tita — tovariš Andrej Smole.

To tekmovanje je naša strelska družina organizirala z namenom vključiti v svoje delo

čimveč naših vodilnih ljudi iz Tržiča ter jim pokazati svoje delovanje in s tem navezati medsebojne stike za bodoče delo. Tekmovanje je uspelo, le škoda, da se ga niso udeležili vsi vabljeni tovariši iz organizacij in društev. Vsekakor je pričakovati, da se ga bo prihodnje leto udeležilo več ljudi, saj bo postajalo iz leta v leto zanimivejše ter pestrejše tako za tekmovalce kot tudi za gledalce.

Po svetu

Kmalu tudi atomska letala?

Hall Hibbard, šef-konstruktor v Lockheadu, ki je konstruiral prekoceanska letala Constellation in Super-Constellation, podmorniškega lovca in prvo letalo, ki starta navpično, je pred kratkim napovedal sledeče:

Se v času naše generacije bodo letala potniška letala z 200 sedeži in z brzino, petkrat večjo od hitrosti zvoka. Imel bo zelo tanko nosilno ploščino, gnal pa ga bo atomski motor.

Za zgraditev takega letala bo potrebna nova lahka kovina, ki bo hkrati zelo trdna in odporna proti vročini. Doba aluminija, ki je bil značilen za drugo četrtletja prvega stoletja letalske zgodovine, mineva. Aktu-

alen postaja titanium, ki je lažja in odpornejša kovina. Ko se bo pocenila proizvodnja titanija, bodo že lahko pričeli graditi letala iz titanija.

Glede samega atomskega motorja si inženirji v Lockheadu ne belijo glave. Potniško letalo bi s pol kilograma urana lahko 80 krat brez ateriranja obletelo zemeljsko kroglo. Ta mala količina in poraba pogonskega materiala omogoča isto težo letala ob startu in pristajanju. Ker v krilih ne bi bilo treba imeti cistern za gorivo, bi bila lahko povsem tanka, na robovih ozka kot nožovo rezilo. Tako bi letalo lahko sigurno in brez nevarnosti letelo hitreje od hitrosti zvoka.

Gibanje prebivalstva

v času od 2. 7. do 16. 7. 1954

Rojeni: Pivk Jožefa iz Kovorja 22 je dne 9. 7. rodila deklico.

Umrli: Kališnik Anton iz Sv. Ane umrl 13. 7. 1954, star 58 let.

Poročeni: Sušnik Marijan, tka-

lec iz Tržiča in Podrekar Frančiška, belilka blaga iz Tržiča. Avsenek Ivan-Andrej, tovarniški delavec iz Visoč in Ovsenik Stefanija, tovarniška delavka iz Leš.

Čestitamo!

OBVESTILA

Dežurna služba v brivnicah

26. julija: Stepišnik Ernest, Partizanska ulica 8.

KINO

20. do 21. julija angleški film »ULIČNI VOGAL«.

24. do 25. julija ameriški film »IVANHOE«.

27. do 28. julija franc. film »PANIKA«.

31. julija do 1. avgusta ameriški film »PRVA DAMA AMERIKE«.

Objava

Turistično društvo sporoča, da bo odslej vozil vsako nedeljo v gostišče pod Ljubeljem.

Odhod ob drugi uri popoldne izpred Turistične pisarne.

Mali oglasi

Izdelovalnica copat sprejme vajenko s takojšnjim nastopom.

Greta Brodar, Bistrica

Preklic

Preklicujem in obžalujem vse svoje govorice o nepravilnostih prvi podjetju RUNO v Tržiču in še posebej o direktorju tega podjetja tov. Vučku Ludviku, ker je bilo brez osnove in popolnoma neresnično.

Franc Bahun, usnjarski mojster v pok.

Tržič, Cankarjeva 12

Dopisujte

v

„Tržiški vestnik“

Ariel Kassak:

Vstal je s klopi in stopil po drevoredu. Nihče ga ni pogledal. Toda čez teden dni ga bodo vsi poznali. Vsi listi bodo objavili njegovo sliko, njegov življenjepis, epizode iz njegovega življenja. Vsi ga bodo občudovali. Glejte, ta človek je ovadil Vampirja!

Vstopil je v neko kavarno, zahteval list papirja in napisal:

— Ne zapravljajte časa z iskanjem nekega šepavca. Išcite raje mladega moškega, ki zna biti ženskam všeč. Če vam to ne zadostuje, boste prejeli še boljše informacije od nekoga, ki ve.

Odstrigel je s pisemskega papirja naslov kavarne, zaprl list v ovitek in napisal naslov policijske centrale. Quai des Orfèvres. Za trenutek si je predstavljal Vampirja, kako blodi po pariških ulicah in se stalno ozira, ali mu kdo ne sledi.

di. Vrgel je pismo v nabiralnik. Past je bila s tem nastavljen.

Zvečer je prišel zgodaj v restavracijo. Gaby je pripravljala mize in polagala papirnate prtičke na mesta stalnih gostov.

— Kupil sem vstopnico, — je rekel s čisto naravnim glasom.

— Imela bova prav lepi mesti.

— Toda, gospod Lambourdin...

— No, no, recite mi vendar Désiré.

Večerjal je zajca na lovski način. »Saj ne plačujem sam!«

Zabavalo ga je, da mu Vampir pomaga, da bi si pridobil uporno Gaby.

Gaby je šla z njim v kino. Sedeža sta se ji zdeli predaleč od platna. »Ne, ne dotikajte se

me!« Vendar, ko se je dvorana zatemnila ji je položil roko okrog pasu in jo stisnil. Ni se upala upirati.

— Srečna sva, je zašepetal. Ne bojite se me več, kajne? Videi boste, razvajal vas bom, draga moja.

Skušal jo je poljubiti, toda pravočasno se je odmaknila.

— Dušica moja, bodite dobri! Saj veste, da sem noro zaijubljen.

— Jaz že imam prijatelja, je zajecljala Gaby.

— Kajpada, je pripomnil. — Pa ga pustite!

Gaby se je razburila:

— Pustite me! Nehajte, sicer bom zakričala!

— Nisem nobena zver, je zagodrnjal.

Gledalci krog njiju so postali nemirni.

— Zapri kljun! je nekdo zavpil. Gaby je vstala.

— Ostanite, lepo prosim, ostanite!, je blebetal Lambourdin, ves rdeč sramu.

— Pustite me, sicer zdivjam! je zavpila in mu v temi v trenutku izginila izpred oči.

Tresel se je od jeze in ponižanja, vendar si ni upal vstati in ji slediti. Zato je ostal.

Spil je veliko čašo kamiličnega čaja, Zaman. Ni mogel zaspati. Kaj naj stori. Naj javi policiji Vampirjev opis: lasje, ostrizeni na krtačo, jamica v bradi, podobna polovični marelici. Toda čemu naj sedaj to stori, ko nagrade več ne potrebuje. Lahko vendar pusti, da

bi Vampir še dalje moril dekleta. Končno drugega ne zaslužijo. Ta prekleta golazen res ni vredna usmiljenja! Kaj pa, če bi tudi Gaby padla v Vampirjeve kremplje? ... V hipu je bil popolnoma buden. Spil je nekaj veronala. Potem je vzel pisemski list in napisal: »Nikdar ne boste ujeli Vampirja.«

Čez čas je zadremal.

Zbudil se je zgodaj, bolj zbit, kot da bi bil vso noč preležal na klopi v kolodvorski čakalnici. Še vedno je bil besen na Gaby. Zelodec ga je bolel. Ni mogel popiti kave. Tudi mozolj na vratu se je čez noč povečal in ga še bolj bolel. Ogledalo mu je pokazalo zbit, sivkast obraz z okrvljenimi očmi.

V pekarni je kupil topel rog-ljiček.

— Nocoj ni Vampir nobene ubil — je rekla prodajalka.

— Škoda!, je zamrmral.

— Kaj govorite, je vkljnila. Lahko bi vas kdo slišal!

— Prava reč! Kje je pa zapisano, da mora biti Vampir do brotnik človeštva! je godel dalje. Plačal je in odšel.

Med potjo je razmišljal, kako bi ugotovil Gabynega prijatelja. Kje naj ga poišče? Sklenil je, da bo zasledoval Gaby. V banki je naredil več maščevalnih načrtov, vendar jih je ovrigel, ker se mu niso zdeli dovolj praktični. Vendar je strmel sam nad seboj. Se nikdar ni toliko v tako kratkem času naredil načrtov. Lahko mu bodo koristili.

Tovarna kos in srpov v Tržiču

pošilja ob Prazniku vstaje slovenskega ljudstva borbene in tovariške pozdrave vsem delovnim ljudem.

Industrija
bombažnih izdelkov
Kranj

pošilja ob Prazniku vstaje slovenskega ljudstva borbene in tovariške pozdrave vsem delovnim ljudem.

Vsemu delovnemu ljudstvu Tržiča in okolice čestitajo
k 22. juliju = Dnevu vstaje

Delovni kolektiv tovarne obutve

PeKo

TRŽIČ

pošilja ob prazniku vstaje slovenskega ljudstva
borbene in tovariške pozdrave vsem delovnim
ljudem

TOVARNA

Finega pohištva

TRŽIČ

TOVARNA

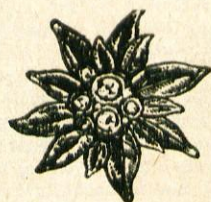
Lepenke

TRŽIČ

**Tovarna usnja in
trgovina z usnjem**

» **Runo** «

Tržič

Planinsko društvo

TRŽIČ

Lekarna

TRŽIČ

TRGOVSKO PODJETJE

„Vina“

KRANJ

**PROJEKTIVNO
PODJETJE**

KRANJ

Ljudski odbor mestne občine - Tržič

Mestni odbor Socialistične zveze delov. ljudi - Tržič

**Mestni komite Zveze komunistov in
Občinski odbor Zveze borcev NOV - Tržič**

**Ljudski odbor mestne občine
Škofja Loka**

čestita k obletnici Dneva vstaje vsemu delov-
nemu ljudstvu Slovenije

**Krajevni svet
Zveze sindikatov
Jugoslavije**

TRŽIČ

**Bombažna predilnica
in tkalnica**

Tržič